

שבת
שלום

שלח

הפטרת "שלח לך" (יהושע ב'), לקוחה מתוך פרשת המרגלים אותם שלח יהושע בן נון ליריחו ומבחינת העניין סמיכות זו ברורה לגמרי.
המדרש מספר שהיו אלה כלב בן יפונה- בן זוגו של יהושע, במניין שנים עשר המרגלים אותם שלח משה' ופנחס בן אלעזר הכהן אשר קינא את קנאת ה' בשטים.

במקום בו נכשלו, ארבעים שנה קודם, עשרה מרגלים (מתוך ה-12) שנשלחו ברעש גדול ולעיני כל ישראל על ידי משה, קוראים אנו על הצלחת של שני מרגליו של יהושע, שנשלחו בצמצום, בסתר ובשקט ולא בפרסום כנאמר: "מן השטים שנים מרגלים חרש".

דווקא במינימום הכרחי זה – הם שהכשירו את הקרקע לכניסת העם לארץ היעודה.

(מתוך: 'שבע שנים של שיחות על פרשת השבוע' - ישעיהו לייבוביץ')

פרשת השבוע – נתנאל ניימן

שבת פרשת שלח-לך		י מ י ה ח ו ל	
הדלקת נרות	19:29	זמן תפילין / טלית	04:37←04:39
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בביה"ס)	08:20
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:10←09:11
מנחה (בני-עקיבא)	14:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:10	מנחה וערבית	19:40
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:49←19:50
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

אחות תורניות : חגית קאופמן

שילוח הארזאים - רציון de אי?

אחת השאלות המרכזיות ביותר שהעסיקו את פרשני התורה בפרשת שלח היא שאלת היחס בין תיאור שילוח המרגלים בפרשת השבוע לתיאור המקביל בפרשת דברים (א, כב-מו). כאשר אנו מתחילים לקרוא את הפרשה אנו מקבלים את הרושם כי הקב"ה הוא זה שעומד מאחורי רעיון שליחת האנשים לתור את הארץ (במדבר יג, א-ב): **'וַיִּדְבֹּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. שְׁלַח לְךָ אַנְשִׁים וַיְתִירוּ אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד לְמִטָּה אֲבִתָּיו תִּשְׁלְחוּ כָּל נָשִׂיא בָהֶם'. התורה איננה מסתפקת בזה אלא שבה ומדגישה ששילוחם נעשה בהסכמה א-להית (שם, ג): 'וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל פִּי ה' כָּל־אֶנְשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה'.**

מול פסוקים אלו ניצבים פסוקי ספר דברים, מהם עולה לכאורה תיאור שונה של הסיפור (דברים א, כב-כג): **'וַתִּקְרְבוּ אֵלַי כָּל־כֶּסֶם וַתֹּאמְרוּ נִשְׁלַח אַנְשִׁים לְפָנֵינוּ וַיַּחְפְּרוּ לָנוּ אֶת הָאָרֶץ וַיָּשֻׁבוּ אֲתָנוּ דִּבֶּר אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נָעַלְהָ בָּהּ וְאֵת הָעָרִים אֲשֶׁר נָבְאָה אֲלֵיהֶן. וַיִּיטֹב בְּעֵינֵי הַדִּבֶּר וְאֶקַּח מִכֶּם שְׁנַיִם עָשָׂר אַנְשִׁים אִישׁ אֶחָד לְשִׁבְטוֹ'. בפסוקים אלו שמו של הקב"ה כלל אינו נזכר. היוזמה מיוחסת לעם ישראל והביצוע כולו שייך למשה. כיצד ניתן ליישב בין שני תיאורים כל כך שונים?**

רש"י העדיף לבכר את התיאור בספר דברים, ולדחוק ולהתאים את המתואר בפרשתנו לנאמר שם. לכן, בכל פסוק בפרשה שניתן להבין ממנו שהיוזמה לשילוח האנשים באה משמים, מסביר רש"י את הפסוקים בצורה שונה:

'שְׁלַח לְךָ' - לדעתך, אני איני מוזה לך, אם תרצה שְׁלַח.

'עַל פִּי ה'' - כרצונו, שְׁלַח עכב על ידו.

פירוש רש"י יוצר סינתזה בין שני התיאורים, אלא שהדוחק לו נזקק רש"י בהסבר הפסוקים ברור. ברצוני להציע את פירושו של הנצי"ב מוואלוז'ין (הרב נפתלי צבי יהודה ברלין) לשאלה זו ממנה נוכל ללמוד עקרון יסודי בעניין ההשגחה הא-להית והעמידה של האדם והעם מול הא-ל, אך נקדים ונשאל שאלה נוספת. אם נקבל את המתואר בספר דברים, שרעיון שליחת האנשים נבע מרצונו של העם עלינו לשאול את עצמנו האם זוהי דרישה לגיטימית, או שמא יש כאן חסרון במידת האמונה והביטחון של העם? זו התלבטות לא פשוטה. מצד אחד, כיצד נעלה למלחמה מבלי להתכונן כראוי מבחינה צבאית? מאידך, האם אנו לא סומכים על הקב"ה שהוציא אותנו ממצרים, וכבר במשך שנה שלמה דואג לכל צרכינו במדבר וידאג לנו כפי שהוא בעצמו הבטיח?

לדעתו של הנצי"ב מקום העמידה של האדם והעם מול הא-ל תלוי בהחלטתו הבלעדית של הפרט והכלל. העם יכול להחליט שהוא עומד ב'פלטין של מלך', בתוככי הארמון. אם כך, בוודאי שאין מקום להציע הצעה מעין זו. לעומת זאת יכול העם להרגיש שמציאות כזו בה הקב"ה כביכול מתהלך בינינו, זו מציאות רוחנית כבדה מנשוא. העם מאמין ובוטח בהקב"ה, אך לא מסוגל לחיות בתוך הארמון, אלא מעדיף לשהות בחוץ. מציאות חיים כזו, ללא גילוי שכינה תמידי, יוצר אורח חיים ריאלי יותר, ומאפשר לעם לשלוח אנשים שיתורו את הארץ. איזו בחירה שלנו יעדיף הקב"ה? לדעתו של הנצי"ב, הקב"ה נותן לנו להחליט לבד היכן אנחנו רוצים לעמוד (בתוך הארמון, בחוץ, רחוק מאוד מהארמון):

וכמו שביארנו בספר דברים בפסוק 'פנים בפנים דבר ה' עמכם'. דמשמעו דבפנים

שהאדם מישראל מתנהג עם עבודתו לפני ה' באותו פנים הקב"ה והשגחתו עליו. ע"כ

הסכימו לשלח מרגלים ותהי' הכניסה בדרך הטבע.

בכך מתאים הבורא את הנהגתו והשגחתו לרצונו של העם. על פי דברים אלו שני התיאורים השונים משלימים זה את זה. הדרישה לשלוח מרגלים צמחה מהעם, אבל אחרי שהעם בחר את בחירתו, המשמעות של בחירה זו היא בחירה בסוג אחר של השגחה ועמידה מול הא-ל. הקב"ה מסכים ומקבל את רצונו של העם ונותן לכך לגיטימציה: 'שֶׁלַח לְךָ אֲנָשִׁים'.

הרב ארי' סט

לרחל ברזלי אתך באבלך על פטירת אמך

שרה רוט ז"ל

קיבוץ סעד

הספד *Je ne sais pas*, בתה *Je ne sais pas* ארי' רוזנמן ז"ל

אמנו וסבתנו האהובה מרים, אנו מלווים אותך היום בדרכך האחרונה להיטמן ברגבי האדמה של הקיבוץ שהיה לך בית במשך שנים רבות.

אמא, הגעת ארצה מציכוסלובקיה, נערב צעירה בת 16 שנים לבדך וללא משפחה. חשבת, אפילו היית בטוחה שתיפגשו בקרוב, שזו פרידה זמנית אך זו הייתה פרידה אחרונה כי כל משפחתך הגדולה נספתה. איש לא שרד. יחד אתך הגיעו עוד ארבע צעירות מציכיה לבית צעירות מזרחי בתל אביב. הצ'כיות קראו לכן. את אבינו אברהם הכרת במחנה בני עקיבא בציכוסלובקיה. אף הוא עלה ארצה, יחיד מבני משפחתו הענפה שנספתה כולה בשואה. שניים שנותרו לבדם עם אהבתם הגדולה זה לזו. טבעי היה הדבר בעיניכם, בתור פעילים בתנועה, לצאת לנתניה ולהכין את עצמכם לקראת עלייה על הקרקע והקמת קיבוץ.

אני זוכרת שנהגת לומר לי, שהקיבוץ עבורך הוא כמו משפחה, הוא כמו בית שני לאחר זה שאיבדת. ואני זוכרת את הבית שלנו כבית "מאמץ": לבני נוער שהגיעו מחו"ל ונשארו אתנו בקשר עד היום, לזוג מבוגרים עריריים שאימצנו לנו כסבא וסבתא מירושלים, שהיו מגיעים אלינו כל חג, היה לכם צורך עצום בליצור משפחה ומספיק אהבה לתת לכולם.

הייתם הזוג הראשון שנישא בקיבוץ ואורי היה הבן הראשון שנולד בקיבוץ. ראשוניות כנראה הייתה בדמכם. בביתנו היה אבא שר החוץ ואמא שרת הפנים. אישה אופטימית, חזקה, נבונה ואוהבת. אישה נעימת הליכות-תמיד הייתה לה מילה טובה לכל אחד, וכשנגמרו המילים היה החיוך הזה ותנועת הראש לשלום.

אמא הייתה פורצת דרך, הקוסמטיקאית הראשונה של הקיבוץ הדתי. אחרי שעבדה כמטפלת ילדים מיתולוגית ואחות במרפאה, החליטה שהיא רוצה להיות קוסמטיקאית ולייפות את נשות הקיבוץ. אסתטיקה ויופי היו חשובים לה... "מזל" אמרה אמא, "שבאסיפת חברים השתתפו יותר נשים מגברים, אחרת לא היו מאשרים לי." אני זוכרת את עצמי נוסעת איתה לקנות מצרכי קוסמטיקה בסיטונאות ואמא הייתה "מבשלת" ורוקחת מהם קרמים ותמיד היו צובאות לפיתחה נשים רבות ואמא הייתה אומרת "נו! מי צריך קוסמטיקאיות בקיבוץ? תסתכלו!"

בחייך הארוכים אמא עברת דברים לא פשוטים וכאבי לב. זוכרת היטב איף ישבת ליד אורי, אחי, אחרי שניפצע קשה במלחמה ולחשת באזניו "תגיד אמא", ובסבלנות אין קץ לימדת אותו מילה ועוד אחת. שנים לאחר הפרידה מעופרה, שטיפלה בך במסירות, ואחר כך הפרידה מדרורה שתפסה את מקומה של עופרה ואת קמת. בשנים האחרונות נפרדת מיכולות רבות, יכולת הדיבור, יכולת התנועה. הרגשנו כאילו אנחנו נפרדים ממך בהמון פרידות קטנות. ולעיתים חשתי שאני הופכת להיות אמא של אמי. אבל היו בך חיוניות ורצון לחיים ובי אהבה וגם געגוע לשנותיך הטובות.

אמא, את ואבא הקמתם שבט גדול, ילדיך ונכדיך תמיד ראו בך דוגמה ומופת לנתינה ולדאגה לכולנו. אשרינו שזכינו לאם משפחה שכמודך.

ביום שיש האחרון, ראיתי אותך פוקחת עיניים ומביטה בתמונתו של אבא. ממלמלת כמה מילים בתחושת געגוע ואולי רצון לראותו. הגיע הזמן כנראה להצטרף לאבא, לעופרה ודרורה.

נוחי בשלום, השבט הגדול שהקמתם את ואבא יישא תמיד את דמותך בליבו.

אני רוצה להודות לשינה, המטפלת המסורה שלך, שטיפלה באמא שנים רבות באכפתיות ודאגה. להודות לצוות בית שקמה, ליונה, לחנוש, לצפרי ובת-חן, לאריאלה ולכולן שעשו את המקסימום להנעים ולסייע. ואחרונות לצוות המרפאה, דורית אסתר וד"ר שי, שהיו קשובות לכל בקשה ועשו ככל יכולתן להקל על הכאב והסבל באהבה ובחן. להודות לכם אנשי הקיבוץ שנתנו לנו תחושת בית ותמיד עזרו במילה טובה ובחיבוק, במיוחד בתקופה האחרונה.

יהיה זכרך ברוך אמא וסבתא אהובה שלנו.. נוחי בשלום, אנחנו כבר מתגעגעים.

דברי הספד keje 'צחקוב בהלוויה fe אריס רונמן ז"ל

שלשום יום שלישי, נסענו חיה ואני לנתיבות לקניות. הסופר הקרוב והמועדף היה בית מרקחת של מכבי. באנו מצוידים ברשימה ארוכה ומסודרת של תרופות, שתיתן מענה לא ליום, לא ליומיים, אלא אפילו לחודש ויותר. באמת מכל הלב והטוב, הכל למענה של היקרה לנו. יצאנו עם כמה שקיות מלאות ואת המעט שהיה חסר, ישלימו ויודיעו לנו מתי לגשת ולקחת. ואכן, הבוקר קיבלנו הודעה כי המלאי החסר נמצא וניתן לבא ולקחת.. תרופות עבור סבתא מרים. ואת כבר איננה! סבתא מרים, עבורי היתה יותר מסבתא, חמות. מיום היכרותי אותה, לפני יותר מ-50 שנה ועד רגעיה האחרונים, הייתי תלוי בה ואיתה, והקשר והיחסים בינינו היו לשם דבר ומודל במשפחה ובקהילה.

תמונות וזכרונות רבים מלווים וקופצים לי. שתיים מהבולטות והצרובות בי ביותר הן- האחת עם סיום מלחמת ששת הימים ואני חוזר משלושה שבועות כששיאו - הקרב בגבעת התחמושת, מגיע הביתה ומקבל בבת אחת שתי בשורות- האחת בצורת נשיקה וסוכריה על הולדת הבת/נכדה ראשונה- נטע. השניה- באותו משפט ולאחר נשימה ארוכה, מכה וסטירה על פציעתו הקשה של אורי. הצחוק והשמחה התערבבו בבכי ובדמעות. החיבוק הפעם ביני לבין מרים היה ארוך, ארוך מאד!

התמונה והזכרון השני היה לכתה ופטירתה בטרם עת של עפרה אשתי יקרה, בדיוק ביום הולדתה ה-60. עפרה או עופרית כפי שקראו לה הוריה, על פיה יישק כל דבר בביתנו, עזבה אותנו יותר מדי מוקדם ואני נקראתי לדגל וניסיתי להיכנס למידותיה ולנתינותיה ולמלא את חוסרה. ומאז ועד היום, יום יום, שבת, שבת, קיץ, חורף, זה היה חלק בלתי נפרד מסדר יומי ומשיגרת חיי.

בשנים האחרונות מאז שמצבה הרפואי, הפיסי, לא איפשרו לה תקשורת ודיבור מסודרים וברורים, היא לא ויתרה על המפגשים והמבטים הישירים עם הסובבים אותה, אם מבני המשפחה, אם מחבריה ומחברותיה בקהילה ומכריה הרבים מבחוץ. תמיד בשמחה ובחיוך אילם נתנה להבין "שאתם מוזמנים שוב ואני מודה לכם".

אחד השיאים במפגשים הללו, וזה לא מובן מאליו, היא קבלתה של מרים את חנה, אשתי הנוכחית, לחיק המשפחה ולמעגל הכי קרוב. חנה ביכולותיה המיוחדות להצחיק ולתבל בהומור כמעט כל דבר, הצליחה להביא את מרים גם בימים שכבר התקשורת נעשתה קשה יותר, לפתיחת עיניים, לחיוך, לנענוע ראש על השמלה והנעלים שהיא לובשת "יפה, יפה, בת שלי...".

סבתא/אמא יקרה, מה רבו מעשיך, אור נתת והפצת על כל המשפחה, בלב כל איש נכנסת עמוק, ידיך היו מושטות לכל אדם ומפירותיך האכלת את כולנו למען תהיה השמחה שורה במעוננו. אשת חיל, אשת ברזל, נחישות, אחריות, עוצמה רבה, לצד חום ואהבה...הוי, הוי כמה תהיי חסרה לכולנו ולי בפרט.

כמה חשובה היתה לך גם האסתטיות והניראות ואולי בגלל זה בחרת במקצוע הקוסמטיקה כעבודה מועדפת בגילך המתקדם. גם לעת פרידה, היה לך כנראה חשוב להיפרד מאתנו כיאה וכנאה. אתמול בצהריים, כמו בכל הימים האחרונים, היית רחוצה ומסודרת. מושיקו ושינה המטפלת עלו למעלה למעט מנוחה ואת גם כן הלכת למנוחה נכונה, וכמו צדיקה תחת כנפי השכינה במעלות קדושים וטהורים, נקיה, מסודרת הלכת מאתנו כדי להצטרף לבעלך שכה רצית וביקשת כבר מפעם לפעם לפגוש אותו. הנה קיבלת את מבוקשך - ולתמיד!

דור הולך ודור בא, שמש זורחת, ערב יורד, כדור הארץ מסתובב לו, ואנו דור ההמשך ואחריו נמשיך לשמר מחד ולשנות מאידך, לסחוב, לעלות ולהתקדם, כי עלה נעלה ויכול נוכל.

שלום לך אמא/סבתא יקרה, אהובה, נוחי על משכבך.

ת. נ. צ. ב. ה

נאם א"ה

ביום שישי האחרון קברנו בקיבוץ את נעם אל ז"ל - בנם של זהר ואורי אל יבדל"א, נכדם של פרלה וניסים דדון חברינו היקרים.

נעם נולד בארץ לפני 21 שנים, וב-12 השנים האחרונות חי עם משפחתו בקנדה.

לפני כשבוע וחצי קיבלנו את הבשורה הנוראה שנעם נהרג בתאונת אופנוע.

המשפחה החליטה להביא את נעם לקבורה בארץ, אליה היה מחובר ותמיד חלם לחזור אליה.

הספד עשאה רות ע'א, דודה fe נאט ז"ל

נועם שלנו!

נולדת בארץ לפני 21 שנה, והיית על הקו ישראל - ארה"ב - קנדה לא מעט פעמים. לכל מקום שהגעת התאקלמת בקלות. מיד הפכת להיות חלק מרכזי מהקבוצה. היה לך אומץ לחיות את החלום, העזת לחלום ותמיד חתרת להשיג את המטרות שלך.

לפני שנתיים חלמת לעשות עליה לארץ שכל כך אהבת. אהבת את האנשים, את החום, את הדינמיקה המיוחדת שהרגשת רק בישראל, אבל הבירוקרטיה שברה אותך וחזרת לקנדה. אך לא ויתרת על החלום. סיימת לימודי טכנאי מחשבים ועסקת בזה תקופה, וכשהבנת שזה לא החלום שלך – הקשבת ללב שלך כמו תמיד, בחרת באומץ מסלול חדש ונרשמת ללימודי ראיית חשבון.

בין לבין רכבת על אופנוע. עבדת קשה כדי לרכוש את האופנוע, למרות שאמא מאוד לא אהבה את הרעיון. היית יוצא עם האופנוע כבוי שאמא לא תשמע - שלא תדאג, אבל המשכת לרכוב. זה היה החלום שלך.

בימים אלה התקבלת לעבודה באוסטרליה. חיכתה לך עבודה מסודרת, דירה ואנשים שכבר התחברת אליהם מרחוק. שוב הלכת באומץ לב אחרי החלום ואחרי הלב - העזת לחיות את היעדים שלך. נזכור אותך עם חיוך ענק, לב גדול ורגיש, אדם נבון וסקרן ששואל את השאלות הנבונות והקשות שאף אחד לא העז לשאול.. אבל אתה תמיד שאלת באומץ ובחכמה - אבל למה? ולא היית מרפה עד שהיית מקבל תשובות.

בביקור האחרון שלך, באחד הטיולים שלנו ביחד, עימתת אותי עם השאלה למה ישראל שייכת לנו דווקא ולא לאויבים שלנו, תמיד היתה לך דעה נוקבת גם אם זה לא היה פופולארי.

החמצוצים האדומים שגדלת עליהם בסעד ליד בית הכנסת נקראים רוסליה. הבטחתי לך תשובה ולא הספקתי לחזור אליך... בשבועות קישטנו את בית הכנסת עם סבא עם הפרח הזה שכ"כ אהבת וגדלת עליו. הרבה זיכרונות אספנו בשנים האחרונות ביחד. לא נשכח את הביקור שלנו בקנדה, הטיולים המשחקים עם הילדים עד השעות הקטנות של הלילה. תמיד היה ילד שתלוי לך על הכתפיים, והילדים חיכו לכל דקה במחיצתך. הם חיכו לשחק איתך, לשיחות איתך, ובעיקר לשטויות שעשיתם ביחד. כשהיית איתם היית ילד יחד איתם, והם הרגישו את האהבה והלב הטוב שלך.

נפרדת מאתנו בפרשת נשא, בפרשה מופיעה ברכת הכוהנים שה' מבקש ממשה לברך את בני ישראל. שולחת לך ברכה זו שתלווה אותך בדרכך:

”וַיְבָרֶכְהָ ה' וַיִּשְׁמְרֶהָ.

יְאֵר ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיַּחְנֶנְךָ.

יִשָּׂא ה' פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׂם לְךָ שְׁלוֹם.

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֲנִי אֲבָרְכֶם.”

(במדבר ו' פסוקים כ"ב-כ"ז)

נזכור אותך נאמן לעצמך עם חיוך ענק על הפנים.
תהיה נשמך צרורה בצרור החיים.

תודה מהמשפחה:

ברצוננו להודות מעומק הלב לכל קהילת בית סעד. לכל מי שסייעו לנו להביא את נעם לקבורה בארץ, לכל מי שעזרו לנו לעבור את הימים הללו ועזרו לנו להתמודד גם עם הסידורים וגם האבל והאובדן.

בעת קשה זו הרגשנו עטופים וקיבלנו תמיכה אינסופית מכל כך הרבה אנשים. לא נוכל לפרט את כל השמות כי הרשימה ארוכה כל כך.

הופתענו כל יום מחדש מנתינה אין סופית, חיבוק גדול של הקהילה ורצון אין סופי לעזור ולתמוך בכל דרך אפשרית. אין לנו מילים לתאר את העזרה הגדולה והרגישות.

מודים לכולם מקרב לב,

משפחת דדון

שימור ואיכרון

בעקבות סיור השימור בבארי, רצינו לעדכן את הציבור כי גם בסעד מתקיים מהלך חשיבתי ראשוני בנושא שימור מבנים ותיעוד היסטורי. עד שיתקבלו החלטות, התחלנו, לפני למעלה משנה, באיסוף פריטים בעלי ערך היסטורי ושמירתם. הכוונה לכלים /רהיטים / כלי עבודה חפצי נוי וכו'.

אם נמצאים ברשותכם חפצים ישנים בעלי ערך היסטורי /נוסטלגי ללא שימוש ושאינ לכם בהם עניין – ספרו לנו.. אם אתם מפנים בתים ומעוניינים להיפטר מחפצים ישנים, רגע לפני שאתם זורקים, צרו איתנו קשר.

אנו נגיע מיד, נבחן את החפצים וניקח את המתאימים לנו למעונם החדש. שם הם יטופלו, יישמרו וימתינו לבית חם שישמח להכיל אותם.

חמ' לאת'

פעילויות תרבות בתחילת הקיץ – עדכון ביומנים

פעילות משפחתית ספורטיבית לפתיחת החופש בשיתוף המועצה:

תתקיים ביום ראשון, כ"ז סיוון, 30.6 בין השעות 19:30-17:00 בדשא ליד חדר פינג פונג.

חג המשק – משחק ניווט קהילתי קבוצתי בו נדלג בין העבר להווה, צעירים וותיקים יחדיו,

נעבור בתחנות שונות ברחבי הקיבוץ היפה שלנו ונעמוד באתגרים ובמשימות שונות.

יתקיים ביום שני, י"ב בתמוז, 15.7, בשעות אחה"צ.

אנא רשמו לפניכם את התאריכים. פרטים נוספים בקרוב.

1. תרבות

על מצווה חשובה, פוליטיקה עלובה ואולי קצת תקווה..

דברים שנשאתי לפני מספר שבועות ב"מסדר הדר":

לפני כארבעה שבועות חגג בני הצעיר בר מצווה.

כחמש דקות לאחר שירד מהבמה בבית כנסת עם אחד החיוכים הכי גדולים שנתן בחייו, הוחלפו סוכריות הטופי שזה עתה נזרקו עליו, ב"סוכריות" קצת יותר גדולות, שלא נזרקו מכיוון עזרת הנשים אלא נורו על ידי השכנים מעזה.

תשאלו בוודאי מדוע אני מספר לכם על כך, ובכן, בעבר נשמעה הטענה, גם מצד העיתונאים, שהחזרתם של אורון והדר, תבוא על חשבון השקט שלנו כאן תושבי העוטף. כמובן, שמדובר בהטעיה, אין מדובר באחד תמורת אחד אלא באחד ועוד אחד, (שניהם דרך אגב מושתקים כרגע ע"י כסף קטארי).

דובר רבות, על חשיבות החזרת הבנים לחוסנו של עם ישראל ולחוסנם של תושבי העוטף ואין טעם להאריך, לכן, הטיעון הזה של "אחד תמורת אחד" הוא רק אמצעי למקבלי ההחלטות להימנע מלפעול ומהווה בעיקר מעין כיסוי.

בחודש האחרון עיקר החדשות נסבו מסביב ניסיונו של ראש הממשלה להרכיב קואליציה, ובחדשות נשמעו הדרישות של המפלגות השונות מראש הממשלה.

"דרך ארץ" כפי שכולם יודעים, קדמה לתורה והרמב"ם אומר: "אין לך מצווה גדולה כפדיון שבויים", הדבר שהכי כאב לי בתהליך זה (כאב חזק בראש במקום בו מונחת הכיפה שלי) הוא שבמקום לנסות ולפדות שבויים דובר בעיקר על שחרורו של עבריין (לכאורה) מאימת הדין.

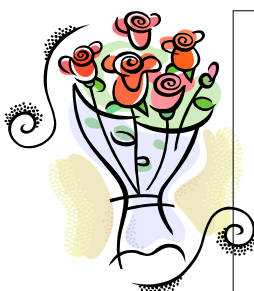
לאורך כל הדרך, האצבע כאן מופנית לעברו של העומד בראש, אין בכוונתי להוריד ולו גרם מאחריותו למחדל, אך הוא אינו היחיד, ראש הממשלה, הוא רק ראשון בין שווים (למרות שהוא אישית חושב אחרת).

אחריותו של כל חבר כנסת בקואליציה לא פחותה מזו של העומד בראשה ובסופו של דבר, הקואליציה מורכבת ממספר מפלגות, לכן גם מצביעי מפלגות אלו נושאים באחריות..

איני כופר ולו לרגע בזכות של כל אחד ואחד לבחור את הערכים שאותם יבקש מנציגיו לקדם, כל שאני אומר הוא, שכשערכים כגון 'פדיון שבויים' נשכחים, על מצביעי מפלגות הקואליציה להאשים רק את עצמם.

איני יודע האם עמידתו של ליברמן השבוע הייתה עקרונית או אופורטוניזם טהור, מה שלמדתי ממקרה זה, שאפשר להפוך עולמות למען מטרה – ולהצליח!.

ארליה ברט

לאורי ויס מלף טוב לבת המצווה
לנדה ואיתי ולכל המשפחה
איחולים למחנות ולנחת-קהילת סעד

השכן שמואל אף נאף, היסטוריה ודאיות יחידה

בשבוע שעבר, ארגנה לנו ועדת תרבות חוויה נוסטלגית הנמצאת במרחק של 9 דקות נסיעה מאתנו ובטרם התרווחנו במושבינו במטרה ליהנות מהמזגן שנכנס בהדרגה לפעולה, הגענו לטבורו של קיבוץ בארי.

את פנינו קיבל מדריך הסיור **רמי חרובי** - מתכנן תיירות וסביבה שמוביל את תכנית השימור של מתחם בארי. לפני למעלה מ-30 שנה העביר רמי בסעד חוג פופולארי להכרת הסביבה ויישוביה, כך שהקשר בינו לבין חברי סעד הוא עתיק יומין. רמי, נעים ההליכות וגבה הקומה, שיבח תחילה את מארגנות הסיור שלמרות הנטייה הטבעית לנסוע למרחקים, גילו יצירתיות והבינו שבמקרה זה, המטבע נמצא קרוב מאד לפנס.

'מתחם בארי' המקיף את הקיבוץ על ביתרונותיו, הוא בעל נוף ייחודי שהשתמר בזכות מבצעי ייעור אדמות הלס והכורכר כנגד הסחף. האזור החל את דרכו כ"ארץ גרר" המקראית והיה במהלך הדורות צומת דרכים היסטורי.

בטרם נרד לפרטי הסיור נציין עובדה חשובה - רמי חרובי פועל בכל מאודו לשמר כל דבר הניתן לשימור: נופים, עצים, מבנים, כלים, זיכרונות, סיפורים.. מבחינתו העבר וההווה הם יחידה אחת בלתי ניתנת להפרדה שניתן לדלג בה ללא קושי בין הזמנים, באמצעות שלט דמיוני.

ועוד עובדה חשובה: רמי חרובי גאה בקיבוץ בו הוא נולד, בבית הילדים בו הוא התחנך ובחברה שהעמידה אותו ואת חבריו בראש סדר העדיפויות גם בתנאי מחסור.

במהלך הסיור שילב רמי בין סקירה היסטורית וערכי השימור שעל ביצועם הוא מופקד, ובין התנהלותו של הקיבוץ בהווה. עברנו בין כמה מוקדים במרכז הקיבוץ כמו: מגדל המים הראשון במקום בו עומד הקיבוץ היום ועליו השתמרו צלקות העבר, הנשקיה המקורית, ששוחזרה ביד אמן מבלי לפגוע במבנה עצמו, ומשמשת כמקום פעיל ותוסס להנצחת הבנים שנפלו, ולבסוף הגענו ל"צריף הנוסטלגיה".

תערוכת הנוסטלגיה החלה דרכה לפני למעלה מ-40 שנה ומאוחר יותר הועתקה למעונה כיום שהיה בעבר בית הילדים הראשון של בארי (בשפה הקיבוצית - "בית כולל"). מדובר בתערוכה אינטואיטיבית שאין בה שמות, תאריכים, הסברים או קיטלוגים, מותר לגעת במוצגים ואף לשנות את מקומם. הרעיון הוא לשמר את אוירת השנים הראשונות ימי החלוציות הצנועים ולהאיר באור זרקורים את מרכז הבמה - **החינוך המשותף**.

וזהו החזון: ילדי הקיבוץ שגדלו בבית התינוקות, יתְרַגְלו מעתה ב'בית הילדים' את חיי השיתוף השוויון והאחוה ויגדלו להיות חברי קיבוץ לתפארת. בית הילדים משמש כבואה מוקטנת של הקיבוץ המשוחרר לגמרי מהשפעות החברה הבורגנית ומכבליה.

המסגרת החינוכית שהקיפה את כל תחומי החיים: לינה, אוכל, בריאות והגינה, ביגוד והנעלה, לימודים, עבודה, חיי חברה, פנאי ובילוי, נמצאת כולה תחת קורת גג אחת וכך היא מוצגת. אם נתרגם לשפת החושים - הילדים שלומדים השכם עם שחר בכיתה, כבר מריחים את החביתות שהמטפלת מטגנת..

בזמן שרמי נשא את דברי הסיכום בדרך לאוטובוס, ראינו אל מול עינינו קיבוץ שיתופי גדול הפועל בכל התחומים במלוא הקיטור ובהצטיינות יתרה. ראינו קיבוץ שדבק במשימה המקורית ומצליח לשמר ללא קושי את גאוות היחידה. ו.. ראינו שם גם בית כנסת צנוע שהוקם לא מזמן.

יורם קימלמן

מהנצחה בקהילה

ביטחון - בשעה טובה ולאחר תקופה ממושכת אנו יכולים לברך השבוע על קבלת רכב ביטחון חדש לישוב, תודות לסיוע בהשתתפות המועצה ומשרד הביטחון ברכישתו ובעזרת קידום הנושא על ידי אריאל סאסי ועמוס ברט. רכב זה מיועד לספק את צרכי הבטחון והמשימות שבשגרה.

החזר יתרות לחברים - הנהלת הקהילה בישיבתה מה 2.5.19 דנה בנושא: החזר יתרות תשלום של מס איזון. בסיכום שנת 2018 נמצא כי הסכום שהתקבל- "ביצוע בפועל" בגין תשלומי מס איזון ומהווה מקור בתכנית קהילה, נמצא בעודף. בהתאם להחלטת האסיפה כי במידה ונוצרות יתרות בסוף שנה, סכום זה צריך להיות מוחזר לחברים. הוחלט לבצע את החזר היתרות ולהעביר במהלך ספטמבר 2019 לפי מפתח החלוקה לחברים. בנוסף, בסיכום שנת 2018 נותרו יתרות בכולבו. בשנים האחרונות יתרות אלו הוחזרו לצרכנים לפי מפתח, למעט לפני שנתיים- שהחזר הוקטן בגין ההשקעה לטובת שיפוצים. מבנה הכולבו מצריך כיום את הסדרת הכניסה ושיפוץ המבואה, החלפת חלונות לממוגנים, איטום גג מפני דליפות גשמים, בניית מחסן וארגון חדר קבלת ספקים. נושא זה נכלל בתוכנית העבודה ותוכנן מקור מתקציב ההשקעות, אולם במהלך התקופה האחרונה התבררנו על קבלת הרשאה ותקציב להחלפת גגות האסבסט שנותרו ברחבי הקיבוץ. מהלך זה כרוך בהשתתפות עצמית שלנו בהיקף של מאות אלפי ₪, באופן שלא מאפשר מרווח לפרוייקט הכולבו. הנהלת הקהילה דנה בנושא ולאחר ששקלה את החלופות החליטה לייעד את יתרות הכולבו בשנת 2018 לטובת ההשקעה במבנה ובמהלך 2019 לחזור למודל החלוקה הנהוג.

חדרי אירוח - בשנים האחרונות המענה שניתן לחברים המעוניינים לארח בעיקר בסופי שבוע היה באמצעות "דירות פנויות" שלא תמיד מצבן הפיזי האיר פנים וגם בפנימייה על בסיס זמינות. לאור קולות שעלו בקרב חברים נידון הנושא בהנהלת הקהילה והוחלט לקדם פיילוט לשנה של השמשת חדרים בקומה התחתונה בבית תיכון צפוני עבור האירוח. חדרים אלו שופצו לפני כשנה וחצי, בכל חדר יש שירותים ומקלחת ולכל שני חדרים מחובר ממ"ד (כניסות נפרדות), ובמסדרון ישנו מועדון גדול המכיל כירה, מקרר גדול ומטבחון קטן. אנו נשאף כי חדרים אלו יתוחזקו ברמה נאותה שתאפשר את שהות האורחים. בכוונתנו להפעיל את המודל בתחילת ספטמבר, זה המקום להודות לגדי סמואל שהרים את הכפפה.

דלת פתוחה - ברצוני לברך את יהל על חזרתה לאחר חופשת לידה. זה המקום להזכיר כי בכל יום שני החל מהשעה 15:00 אני מקיים דלת פתוחה להיפגש עם ציבור החברים בכל נושא שברצונם להעלות. נדרש רק לתאם מול יהל את השעה, אשמח להיפגש ולשוחח.

תואר רכטמן

ליל ואוריה דאדור ולכל המשפחה
מיל טוב להולדת הבת
כרא'
איחולים לאמהות ולנחת - קהילת סעד

יציאה לסרט

ביום שני הקרוב, כ"א בסיון 24.6

בשעה 18:30 נצא מהחניה של המזכירות לסרט:

לאסוף את הרסיסים

היינו קבוצת ילדים ירושלמית, שגדלה בשכונת קריית-שמואל בשלהי תקופת המנדט. עם פרוץ מלחמת השחרור השכונה הופכת לחזית, בשל הקרבה לקטמון הערבית. כילדי מלחמה, אנו חווים ירי על השכונה, הפגזות, מצור ומחסור במזון ובמים. הורינו, שרובם עלו מאירופה לאחר עליית היטלר לשלטון, מתאמצים להשתלב בארץ, תוך סכנות יומיומיות, ואף מתנדבים ונלחמים להגנת ביתנו. למרות זאת, לחלקנו תקופת הילדות זכורה כמאושרת ומלאת הרפתקאות; לאחרים נשארו צלקות מכאיבות עד היום בשל מות הורה או פציעתו. התיעוד הנדיר משל הורינו, שנחשף תוך עשיית הסרט, מציג פן נוסף של המציאות באותם ימים קשים ומכוננים.

דוקומנטרי, בימאיות: רותי (פרקש) גבע, ליאורה (פרקש) קרויאנקר, 104 דקות

הרשמה על לוח המודעות שבחדר אוכל.

מצפים לראותכם..

ואדת ות'ק'ט

שבוע הספר בספריית הילדים

הנכם מוזמנים לאירוע "שבוע הספר" בספריית הילדים.

האירוע יתקיים ביום ראשון הקרוב, כ' בסיון, 23/6, בין השעות 17.30-19.00

על הדשא שצמוד לספרייה.

בתוכנית: שעת ספור, פינות יצירה, מבחר ספרי יד שנייה, מהם תוכלו לקבל ספר במתנה

ומכירת ספרים במחיר מוזל.

בואו בשמחה!

נ' קסט

